

Zprávy **Z podzámčí**

aneb Co se ve Zpravodaji nedočtete

Proč nezávislý tisk?

Dnešní doba je založena na informacích. Vše je v pohybu, vše je dynamické, vše záleží na sdílení informací. To je nová doba. S ní jdou i lidé v Mníšku. Touží po informacích, zajímají se o dění ve svém městě. Městský úřad za tímto trendem však výrazně zaostává.

Komunikace s občany vážne, zásadní a závazné informace jsou „vypouštěny“ pouze pod tlakem a někdy ani tehdy ne. Z lidí, co mají zájem o veřejné dění a požadují informace týkající se chodu města, se časem stala „opozice“. Nicméně pod tímto označením se v Mníšku šikuje široká plejáda osobností, které jsou propojeny společným zájmem o veřejné informace a nejsou lhostejné k veřejnému dění. U těchto osobností je příznačné, že nemají majetkové vztahy a zájmy směrem k městu. Když opozice, tak vlastně proti čemu? Těžko říct, když nejsou dostatečné informace. Ano, jsou zde výtky proti neprofesionálnímu vedení města, neprůhledným zakázkám, nesprávnému hospodaření, nezájmu o životní prostředí, nezájmu o občany. Jenže informace o těchto záležitostech jsou těžko dostupné a vyplouvají napovrch víceméně nahodile, a pak jsou z toho „kauzy“.

Nebylo by lepší poskytovat informace v dostatečném rozsahu, v reálném čase a přiměřenou formou? Předešlo by se podezřením, následné hysterii a nevráživostí.

Stačilo by se chovat slušně k občanům, odpovídat na jejich dotazy, zprovoznit rozklikávací rozpočet města s odpovídajícími informacemi, kde by bylo možno jít až k základním daňovým dokladům, zveřejňovat smlouvy, umožnit nezávislým občanům členství ve výborech a komisích, zmodernizovat Zpravodaj a web města.

Jenže po volbách ovládli vedení města lidé, kteří těmto snahám nefandí. Dokonce v některých případech ještě více uzavřeli informační kanály.

Z politického hlediska se jedná o přežitou skupinu, která stále lpí na majetkových a zájmových vazbách k městu. To musí být pravý důvod, proč vznikla koalice, která doposud působí kompaktně – zejména při utajování informací. Ovládá stěžejní orgány a instituce jako jsou rada města, finanční výbor nebo redakční rada, jejichž znakem je získávání informací a následně rozhodování o jejich sdělování.

Vydání Zpravodaje č. 240 je názornou ukázkou

zneužívání Informací. Starostovi bylo umožněno reagovat po uzávěrce na článek zastupitele Jeřábka lživým a zesměšňujícím způsobem (starosta původně prosazoval stavbu blížící se 80 milionům), proti kterému se nedá bránit. Redaktorka Kasiková zde zveřejňuje výsledky „ankety“ o tom, jak se lidem líbí lavičky. Anketu ovšem vypsali podřízení starosty. Redaktorka použila ve svém příspěvku údaje, které nebyly poskytnuty ani kontrolnímu výboru, ani zastupitelům. Tyto články, přijaté až po uzávěrce, navíc ani nebyly schváleny redakční radou.

Co s tím? K iniciativám nezávislých občanů a zastupitelů se časem přidávají další občané, kterým záleží na budoucnosti našeho města, náročně získané informace o dění ve městě budou sdílet společně na „netu“, třeba začnou vydávat vlastní nezávislou tiskovinu. Tyto zprávy „Z podzámčí“ jsou možná jejím nultým číslem.

Vývoj nelze zastavit, lze se mu jen zuby nehty bránit.

kolektiv autorů nezávislého tisku

Pohoda radních vychází z nepohody veřejnosti

článek předsedy RR Zpravodaje
strana 4

Krátká paměť, krátké nohy

Tělocvična: nekonečný příběh
aneb poslední ohlédnutí?
strana 5

Kovohutě

informace o ekologické zátěži od
předsedkyně spolku Zdravý Mníšek
strana 7

Bojovský potok – vizitka města

článek o stavu Bojovského potoka
strana 8

Rok od voleb

Roční bilancování „nové“ éry radnice

Do voleb vstupovala různá uskupení většinou s líbivými hesly opěvující Mníšek, rodinu, pohodu, doprovázenými sluníčky a smajlíky.

Jen málokdo zvolil ostřejší tón, chtěl změnit přístup úřadu a vedení města k občanům, napravit nesprávné postupy nakládání s veřejnými financemi a majetkem, být se za životní prostředí.

Záhy po volbách se ukázalo, že populismus uspěl a rovněž se ukázala pravá podstata líbivých slibů. Tato populistická uskupení byla sestavená bývalými regionálními politiky, kteří díky své reputaci neměli naději na znovuzvolení, a proto nastavili místo sebe do popředí mladé, nové nebo oblíbené tváře.

Tato uskupení záhy rovněž odhalila důvod své existence – jejich zájmem bylo a je získání sféry vlivu: ovládnutí školství, rozdělování financí, přidělování obecních zakázek, rozhodování o územním plánu, kontrola Zpravodaje...

Právě toto jsou styčné body koalice a na těchto vztazích tkví „pevná“ jednota vlády v Mníšku.

Zde je rozdíl mezi koaliciními a nezávislými zastupiteli, z nichž ani jeden nepožaduje od města výhody.

Jednotnost koalice se zatím projevila pouze v jednotné blokádě jakýchkoliv požadavků na

pokračování na straně 2

Roční bilancování „nové“ éry radnice

pokračování ze strany 1

lepší řízení města, průhlednější výběrová řízení a zakázky.

Pozice nezávislých zastupitelů, zvaných opozice, není tak snadná, jak by se mohlo zdát. Pokud dělají svoji práci, stávají se brzo neoblíbenými u koaličních zastupitelů i u úředníků úřadu, kterých se případné požadavky nebo kritika týkají. Na rozdíl od koalice nedisponují žádnou výkonnou mocí, žádnými oprávněními, nemají schopnost ovlivňovat média. Co zbývá? Pokud chtějí dostát závazkům, které dali svým voličům, tak ve volném čase, na svoje náklady, k újmě svých rodin a často i zdraví sbírají informace, snaží se o jejich vysvětlení, zveřejnění. Poukazují na zjištěná fakta na zasedáních zastupitelstva, ale i mimo nich, předkládají návrhy, nabízejí řešení. Jakmile však zazní slůvka transparentnost, informovanost,

pravidla, ... koalice návrhy zamítá jako na běžícím pásu (přehled návrhů je uveden v dalším článku). Pokud má někdo dojem, že se opozice nesnaží plnit svoje sliby, měl by častěji chodit na zasedání zastupitelstva, měl by se sám více zajímat o dění ve městě, protože jedině vůle občanů může změnit situaci na radnici.

Přestože/protože koalice jednoznačně ovládá zastupitelstvo a 100% radu města, tak na chodu města není vidět žádného pokroku. Výsledky koaličního řízení:

- nepodařilo se zlepšit kvalitu městského úřadu.
- základní škola je v rozkladu
- po roce a půl příprav je stav realizace školní tělocvičny katastrofální a nejasný
- „klikaci“ rozpočet bez skutečné vypovídací schopnosti
- zastaralé webové stránky
- obsazení finančního výboru, územní komise a redakční rady koaliční klikou
- pochybnosti týkající se výběrových řízení a nakládání s veřejnými prostředky

- trvá ohrožení ze stran „ekologických“ průmyslových provozovatelů.

- neposkytování informací nejen občanům, ale rovněž zastupitelům a kontrolnímu výboru jdoucí za hranice zákonnosti.

Vyhodnocení v rubrice „Slovo starosty“ ve Zpravodaji bude samozřejmě zcela jiné, vše růžové, a ve smyslu – kdyby neexistovala zlá opozice, město by bylo jistě rajskou zahradou. Příznačné je vyjádření starosty z červencového zastupitelstva týkající se nevládnutého řízení projektu výstavby tělocvičny: „Všechno klapě tak, jak má!“. Vzápětí musela rada města zrušit zpackané výběrové řízení.

Otázkou je, zdali a dokdy budou „nové“ tváře, které přijetím mandátu převzaly zodpovědnost za své politické vůdce stojící v pozadí, schopny a ochotny přihlížet a „posvěcovat“ věci, které jsou zcela evidentně za hranicí jak slušného vychování, tak dobrého nakládání s veřejnými prostředky nebo profesionálního vedení agendy města.

JUDr. Miroslav Vilimovský, Ing. Pavel Grygar
zastupitelé

Co vše opoziční zastupitelé navrhovali

Občan snadno nabyde dojmu, že je zcela jedno, kdo sedí v zastupitelstvu. V horším případě, pod vlivem manipulace s informacemi v oficiálních médiích, se v zastupitelstvu vyskytují ti hodní, co pracují a pak ti, co jim jenom hází klacky pod nohy.

Přinášíme základní přehled návrhů a aktivit opozičních, tj. nezávislých zastupitelů.

I. Zasedání zastupitelstva

1. Zřízení výboru pro územní plánování, výboru pro výběrová řízení, výboru pro školství a vzdělávání, výboru bezpečnosti a záchraného systému a výboru životního prostředí
Zřízení poradních orgánů zastupitelstva, nikoliv rady.

Odmítnuto.

2. Změna jednacího řádu zastupitelstva města. Součástí byl kupř. návrh na pravidelná měsíční zasedání zastupitelstva. Doposud jsou zasedání ukončována bez dokončení bodů programu.

Odmítnuto.

Později zřízena pracovní skupina, po roce bez výsledku.

3. Provedení personálního auditu na MÚ za roky 2010 až 2014.

Odmítnuto.

4. Funkce místostarosty dlouhodobě uvolněná.

Odmítnuto. Později akceptováno.

5. Finanční i kontrolní výbor 7 členů.

Odmítnuto. Kontrolní výbor 5 členů. Později pod tlakem 7 členů. Později pod tlakem 9 členů.

6. Návrh na předsedu KV – David Řehoř.

Nechválen. Schválen na 2. zasedání zastupitelstva.

7. Upozornění na obnovenou činnost KOVOHUTÍ.

8. Návrh na řešení vodohospodářských opatření

9. Pořizování video záznamů ze zastupitelstva.

Když koalice nedokázala zabránit nezávislému natáčení, tak bylo v červnu zahájeno natáčení průběhu zasedání ze strany města.

II. Zasedání zastupitelstva

1. Projekt „Děti seniorům, senioři dětem“.
Podpořeno
2. Zřízena pracovní skupina KOVOHUTĚ.
Funkční – připravila kvalifikované námítky, aktivní účast i v dalších jednáních.
3. Změna jednacího řádu zastupitelstva města

III. Zasedání zastupitelstva

1. Řešení Požární a civilní ochrany v průmyslové zóně
Odpověď p. Navrátila, že vše je pod kontrolou a v pořádku. Reakce profesionálních hasičů je trochu jiná – o zpracování toxických látek se dozvěděli až na základě našeho dotazu na město, kdy se o informace k odpovědi p. Navrátila (úředník pro krizové záležitosti) na hasiče obrátil s žádostí na zpracování odpovědi.
2. Místní akční skupina (MAS) Mníšecko
Z odpovědi p. Navrátila jsme se dozvěděli, že MAS svým způsobem zastupuje Svazek obcí mníšeckého regionu (sdružení obcí, kam má přístup pouze starosta obce). MAS nepracuje, čeká se na nový zákon.
3. Požadavek na předložení Zprávy o produkci odpadu v Mníšku.
Nepředložena.
4. Výsadbá náměstí
Stav, který nutno reklamovat, zpracovat znalecký posudek. Zpracovává občanská iniciativa.
5. Zadní rybník
Návrh na úklid + debata nad řešením nabídka cca 100 firemních dobrovolníků byla domluvena v poledne v den zasedání zastupitelů. Nabídka prošla tvrdou kritikou, že nejdřív musí

být projednána na Radě města, přestože zastupitelstvo je nejvyšším orgánem města. Byla proto odeslána informace o možnosti akce v Mníšku na úklid areálu u Zadního rybníka s tím, že vše musí město ještě projednat – firma si vybrala jinou lokalitu – organizátor akce nám popřál hodně trpělivosti v zastupitelstvu.

6. Integrované povolení – „Středisko nakládání s odpady v areálu ÚVR Mníšek pod Brdy“
Bylo vydáno, aniž by se město odvolalo.

7. Výpověď z bytu pana Fuchmana
Na základě iniciativy byla obnovena nájemní smlouva – nejasnosti ze strany úřadu nebyly odstraněny ani doloženy.

IV. Zasedání zastupitelstva

1. Revize personálního obsazení Komise pro územní plánování a rozvoj města
Odmítnuto.
2. Stanovení pravidel pro transparentní členství ve výborech a komisích.
Odmítnuto.
3. Spolupráce komisí a výborů
Byla propojena komise ÚP s KpŽP paní Mgr. Davis, kterou KpŽP respektuje jako plnohodnotného člena a KpŽP s KÚP p. Jeřábekem.

V. Zasedání zastupitelstva

1. Revokace usnesení stavby tělocvičny.
Povedlo se zrušit původní usnesení a městu se zachránili desítky milionů. Dnes starosta říká, že nezachránili, jenom opominá, že tlačil zastupitele do schválení stavby, která byla arch. Malouškem „oceněna“ na cca 80 milionů
2. Pozemek u Zadního rybníka po „vojácích“
Návrh na vyklizení a zabezpečení proti poškození zdravých dětí a mládeže, která si tam chodí hrát bojové hry. Přislíbeno zařadit do rozpočtu pro rok 2016 – pozemek a polorozpadlé budo-

- vy a chatky byly starostou veřejně prohlášené za zabezpečené, respektive nehrozí na ploše úraz v sutinách chatek a objektů
3. Bikeclinic
Místostarostka Páterová informovala, že se s organizací ve spojení a spolu řeší možnost areálu – informace u zástupce Bikeclinic z poloviny srpna je, že od května 2015 ho nikdo z Mníšku s výjimkou p. Jeřábka neoslovil.
 4. Návrh na jmenování Ing. Stárkové namísto odstoupivšího člena výboru KV
Nezvolena jako člen KV

VI. Zasedání zastupitelstva

1. Požadavek na zasílání zápisů z jednání rady
Dohodnuto, že budou zasílány všem zastupitelům.
2. Zpráva starosty bude předkládaná v písemné podobě.
Nesplněno.

VII. Zasedání zastupitelstva

1. Řešení webu města.
Odmítnuto prý pro nedostatek prostředků
2. Reklamace výsadby stromů na náměstí
Odmítnuto
3. Provést hodnocení školy.
Podpora občana Mníšku pod Brdy, aby veřejně na zasedání měl možnost přednést své podněty k atmosféře na ZŠ MpB. Bude zadána evaluace ZŠ Komenského 420
4. Doporučení paní Jeřábkové k závěrečnému účtu
Předložen návrh na jednoduché a přehledné formy informování pracovníků MěÚ MpB a zastupitelů o úředních akcích, zasedáních, jednáních
Odmítnuto

VIII. Zasedání zastupitelstva

1. Požadavek na zlepšení poskytování informací ze strany města, s ohledem na porušování zákona o obcích ze strany starosty.
Bez odezvy.

2. Pravidla pro zřizování výborů zastupitelstva, komisí rady a redakční rady zpravodaje:
 - A. Počet členů výborů, komisí a redakční rady:
Počet členů bude stanoven pro každé volební období podle počtu uskupení, které na základě volebních výsledků získají mandáty v zastupitelstvu.
 - B. Každé politické uskupení zastoupené v zastupitelstvu navrhuje 1 člena výboru, komise a redakční rady.
Zastupitelstvo města nebo Rada města pouze schvaluje tuto nominaci a má právo veta v případě opodstatněných výhrad. Zápis z usnesení Zastupitelstva města nebo Rady města musí obsahovat přesné údaje, kdo konkrétní osobu navrhoval a kdo jmenovitě jak hlasoval. Člena výboru, komise a redakční rady odvolává orgán, který ho jmenoval. V případě odvolání nebo odstoupení člena výboru, komise a redakční rady, má uskupení, které jej jmenovalo, nárok na navržení nového člena výboru, komise a redakční rady.
 - C. Členství výboru, komise a redakční rady je podmíněno:
 - a) trvalým pobytem v Mníšku pod Brdy;
 - b) prokázáním odbornosti a přínosu k dané problematice;
 - c) bezúhonností.
 - D. Zřizovat výbor, komisi nebo další orgán budou ty orgány města, které mají kompetenci ve věci rozhodovat.
 - E. Člen výboru a komise, které ovlivňují nakládání s majetkem a prostředky města, resp. výboru a komise, kterých doporučení nebo rozhodnutí může ovlivnit získání výhody pro soukromé subjekty, jsou povinni podepsat Čestné prohlášení k nemovitostem a investičním záměrům, které tvoří přílohu č. 1. těchto pravidel. Nepodepsání tohoto pro-

hlášení má za následek neplatnost jmenování do výboru nebo komise nebo dalšího orgánu.

- F. Redakční rada Zpravodaje města Mníšek pod Brdy, je nejdůležitějším médiem ovlivňujícím názor obyvatel Mníšku pod Brdy. Na Redakční Radu Zpravodaje se vztahují všechna ujednání těchto Pravidel. Redakční Rada Zpravodaje města Mníšek pod Brdy podléhá Zastupitelstvu města.
 - G. Osoby blízké zaměstnancům úřadu, zastupitelům, členům výborů anebo členům komisí, pokud se budou účastnit výběrového řízení na veřejné zakázce, nabídkového řízení, nebo jiného obchodního vztahu ve vztahu k městu, nebo úřadu města, jsou povinny předem informovat o této skutečnosti kontrolní výbor. Kontrolní výbor je oprávněn k účasti a prověření tohoto případu.
 - H. Zastupitelstvo garantuje složení kontrolního výboru, tak, že jeho nadpoloviční většinu jmenuje ta část zastupitelstva, která není zastoupená v Radě obce.
Neschváleno
3. Zřízení výboru pro územní plán.
Neschváleno.
 4. Jmenování členů finančního výboru ze zástupců nezávislých.
Paní Jeřábková nezvolena s odůvodněním, že koalice by souhlasila s paní Stárkovou. Do této funkce přitom paní Stárkovou již jednou neschválila a rovněž nebyla zvolena do kontrolního výboru.

Je na voličích, aby se podívali, jak pracují jednotliví „koaliční“ zastupitelé, kolika aktivitám se věnují a s kolika návrhy v uplynulém období přišli.

A tak pořád dokola

Éterem prolétla výzva, abychom se téměř po roce pokusili zhodnotit práci nových zastupitelů. Hned v úvodu se tu ovšem nabízí otázka, jakých zastupitelů, jestli opozičních, nebo těch koaličních. V tom samozřejmě spatřuji nebetyčný rozdíl. Zatímco ti opoziční jsou ochotni naslouchat hlasu lidu, ti koaliční, kterých je bohužel většina, naslouchají jako konzistentní královská družina pouze svému králi, tedy našemu starostovi. Vzhledem k tomu, že koaličních zastupitelů je většina, dochází pravidelně k přehlasování přírodních, logických a racionálních návrhů za strany menšiny. Připomíná to až rituál.

A tak se pořád dokola řeší takové otázky, jakými jsou komise a výbory, kdo má být delegován, a kdo naopak zatracen, kdo bude uvolněný a kdo neuvolněný, místo toho, aby se konečně začaly řešit skutečné hmatatelné problémy týkající se našeho města.

A starosta dál překrucuje, zametá a odklání.

Práci minulého kontrolního výboru, který poukázal na temná místa v akci „Revitalizace náměstí“, ohodnotil jako pokus o diskreditaci jeho osoby na základě smyšlených faktů a neodpustil si zveřejnit poznámku o vyhozených financích, které obec musela zaplatit za znalecký posudek (který ovšem zadal sám u regionálního znalce, který neměl s oborem stavební činnosti vůbec nic společného). Tato kauza je stále otevřená.

Opět strategicky nabídl občanům honosnou krychli Billy, neboť v našem pětitisícovém městě zřejmě trpíme nedostatkem supermarketů, aby se předvedl, jak myslí na blaho všeho lidu, místo toho aby se zastupitelé v čele se svým králem zabývali podstatnějšími záležitostmi, než nám poskytuje klimatizovaná prodejna.

Těmi podstatnějšími záležitostmi jsou vedle nadále neřešených komunikací města především otázky životního prostředí, tedy problematika odpadového hospodářství, situace kontaminované

půdy kolem Bojovského potoka, perspektiva čpavé a dusivé hliníkárný, vražedné plány PURUMu s jejich spalovnami a mnohonásobně navýšeným množstvím zpracovávaného odpadu v mechaniko-biologické úpravně, chráněná území regionu – nevím, který genius například vymyslel rozhodnu na Skalce (to by si zasloužilo medaili za kulturní přínos a rozvoj města)

V kostce řečeno: všechny strany a hnutí ve svých programech uváděly halasně, že chtějí zelené město, umírněný rozvoj v rámci nového územního plánu a faktickou POHODU, tak by se konečně o plnění svých slibů měli bezodkladně začít starat všichni nově zvolení zastupitelé bez výjimek.

Měli by své město řídit rozumem a citem, nikoliv výhledem na osobní prospěch jakéhokoliv druhu. A čas běží.

Petr Bartůněk

Starostův retro styl

aneb Pohoda radních vychází z nepohody veřejnosti

Už rok po volbách je jasné, že starosta Petr Digrin disponuje stabilní podporou devíti zástupců voličů v patnáctičlenném městském zastupitelstvu (ZM). Zkušený komunální politik tak může i nadále uplatňovat svůj osobitý systém řízení. Ten spočívá v trvalém mixu demokratických i totalitních principů, veřejnosti prezentovaný jako pohodová radnice.

Radniční pohoda je však podmíněná společensky mimořádně nebezpečnou nepohodou veřejnosti, která spočívá v cenzurování klíčových údajů komunální politiky. Idylka vedení města je totiž založena na ovládnutí veškerých informačních výstupů radnice, což starosta Digrin zvládá se svými lidmi skutečně brilantně. Výsledkem je informační nepohoda veřejnosti, která je podle všeho cílem i současných členů radniční koalice, a to i za cenu podezření z ignorování ústavních práv občanů v kategorii správy věcí veřejných. Veřejnost totiž nemá šanci získat podstatné informace z místní komunální politiky ani na internetu, ani v radničním periodiku – Zpravodaji. A to i přesto, že Tiskový zákon v § 4a ukládá: „Vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.“

Kupříkladu radniční web sice nabízí text tzv. Programového prohlášení koalice včetně jeho signatářů, které podle starosty města vychází z tzv. koaliční smlouvy, ta je však pro veřejnost tabu a signatáři Programového prohlášení, tedy tzv. koaliční zastupitelé (Daniela Páterová, Hana Koutoučová, Šárka Slavíková Klímová, Markéta Nováková, Eva Jarolímková, Marie Šretrová, Eva Wollnerová, Milan Kotouč, Vlastimil Kožíšek a Petr Digrin) veřejnosti odmítají vůbec potvrdit, jestli tuto koaliční smlouvu (resp. dohodu) podepsali.

Mluvíci města a zároveň vedoucí Odboru kanceláře starosty Miloš Navrátil vám pravděpodobně odpoví stejně jako mně: „Mrzí mě to, ale nic takového Vám poskytnout nemohu. Důvod je jednoduchý – nikdy jsem u sestavování koalic(e) nebyl a nemám tedy ani k dispozici takový dokument. Víím, že nějaký čas byla koaliční dohoda vyvěšena na webu města, ale už asi není. Budete se muset obrátit na jiné osoby, v tomto nepomohu.“ Odpověď jasná, ale i částečně zavádějící, protože koaliční smlouva na webových stránkách města nebyla dosud nikdy zveřejněna. Nicméně mluvíci není placen za zprostředkování reality, nýbrž za tlumočení prohlášení starosty, která se mohou od skutečnosti více či méně odlišovat.

Unikátní důkaz arogance koaličních zastupitelů získáte, když je požádáte o stanovisko k této problematice. Na můj písemný dotaz totiž žádný z uvedených zástupců občanů včetně starosty nereagoval. Rozměr nadutosti radniční elity alespoň částečně zredukovala radní Marie Šretrová, která měla tolik slušnosti, že odepsala: „Koaliční

smlouvu jsem podepsala. Je mi líto, protože nevím a mohu jen předpokládat, k jakým účelům ji potřebujete, nezašlu Vám ji. Já osobně ji považuji za náš interní materiál, ale pokud bude koalice souhlasit s uveřejněním tohoto materiálu na některém portálu, necht' se tak stane.“

Dlouholetá starostova podporovatelka tak pregnantně demonstrovala, jak koaliční zastupitelé vnímají mandát svých voličů. Bohužel už nesdělila to hlavní, jestli zveřejnění dokumentu, který zatím vyznívá jako interní materiál nějakých spiklenců, podpoří či nepodpoří.

A v tom je jádro pudla. Obyvatelé města vůbec netuší, jaký postoj zaujímají jednotliví zástupci voličů k podstatným otázkám řízení města. Primární informační nástroj radnice – Zpravodaj městečka pod Skalkou totiž zásadně nezveřejňuje informace takového charakteru. Někteří členové koalice, která rozhoduje o obsahu radničního měsíčníku, totiž netají své obavy z „bulvarizace“ tohoto zábavného kaleidoskopu. Naši „demokraté“ prostě „vědí“, že veřejnost je třeba chránit před informacemi z komunální politiky, které by občanům zrcadlily realitu činnosti vedení města. Tedy informacemi, které by napomáhaly orientaci voličů v rámci jejich rozhodování o tom, komu dají důvěru k zastupování své vůle v ZM.

Jedním z negativních důsledků radniční pohody (pochopitelně z pohledu veřejnosti) je přetrvávající netransparentnost činnosti vedení města, včetně jeho nakládání s veřejnými penězi a majetkem města. Laxnost vedení města je očividná dokonce i v přístupu k plnění proklamovaných vlastních předsevzetí koalice v dokumentu Programové prohlášení pro období 2014 – 2018. Kupříkladu v oblasti plnění bodu L – v prohlášení koalice o tom, že v časovém horizontu zhruba 60 – 90 dnů dojde ke kvantifikaci materiálu ve formě finanční náročnosti, časové dosažitelnosti a osobní odpovědnosti. Opovází-li se občan dotazovat třeba na plnění citovaných prohlášení, pak se od mluvčího radnice dozví pouze toto: „Vzhledem k tomu, že se jedná o prohlášení koaliční, tedy politické, nejsem schopen odpovědět. Tyto otázky by měly být směřovány výhradně na členy a představitele koalice.“ No, a teď babo rad!

Faktem je, že pohoda při nakládání s veřejnými zdroji je snem všech občanů, kteří jdou do politiky ze zjištěných důvodů. Starostovi a jeho podporovatelům se to v podstatě povedlo. Opoziční zastupitelé jsou bezmocní, protože jejich návrhy na zvýšení kontroly vedení města, starosta s pomocí koaličních zastupitelů hravě přehlasuje. Navíc zajistí, aby se veřejnost o návrzích opozice nedozvěděla. A pokud náhodou ano, tak jen skrytou a vysoce nekorektní formou, která odráží úroveň naší politické reprezentace. Například v lednovém vydání Zpravodaje starosta Digrin ujistil mnišecké, rymaňské i lhotecké čtenáře, že ve vedení Města dnes nejsou jen ti, kteří se rozhodli, že nebudou spolupracovat anebo dávají přednost soukromým zájmům. Můžeme jen doufat, že autor výroku se nespletl a nemyslel to

naopak. Nicméně prověřit starostovo prohlášení může jen ten, kdo se pravidelně účastní zasedání ZM, nebo vydrží sledovat záznam rokování ZM na internetu. Zbytek veřejnosti je bez šance. Ta se jí naskytne až poté, co Zpravodaj začne plnit povinnosti dané Tiskovým zákonem a Ústavou ČR. Až pak se o stavu věcí veřejných, včetně úrovně pracovitosti jednotlivých členů ZM, bude moci přesvědčit každý čtenář sám. Pak bude i v Mníšku platit, že každá komunita má takové vedení, jaké si zaslouží.

Radim Hreha
předseda redakční rady Zpravodaje

Komise či výbory

Od opozičních zastupitelů vyšel návrh, aby komise byly změněny na výbory.

Nehleďte v tom nic zákulisního, jde jen o snahu pro transparentnější řízení města. Protože komisi si zřizuje Rada města, tedy úzký okruh politických stran a komise je odpovědná pouze Radě. Oproti tomu výbory zřizuje zastupitelstvo města a jemu jsou výbory také odpovědné.

Tuto vizi podporuji, protože výbor je otevřenější, na veřejných jednáních podává zprávy o své práci. Zpráva je tím i veřejně kontrolovaná, protože se občan na zasedání může výboru i zeptat na to, čemu nerozumí, přímo dát podnět k činnosti apod. Oproti tomu je práce komise pro veřejnost uzavřená, respektive jen pootevřená zveřejněným, ale většinou velmi krátkým, zápisem z jejího jednání.

Na základě osobní zkušenosti z komise pro životní prostředí bych ale i ve výborech postoupil trochu dál. A to, aby složení výborů bylo na základě odbornosti a dobrovolnosti. Tedy aby členové nebyli navrhováni politickými stranami, ale aby byla dána možnost veřejnosti se dle možností a odbornosti do výborů přihlásit. Za výbor by byl odpovědný jeden či dva zastupitelé s tím, že by byli spíše styčnými osobami, než těmi, kdo výbor řídí.

Potom by byla podstatně větší pravděpodobnost, že v takto složeném výboru spolu nebudou soupeřit odbornost s politickými zájmy té či oné politické skupiny. Lépe by to odpovídalo poslání komisí a výborů, které mají být odbornými složkami zastupitelstva či rady, ne prodlouženou rukou politiků.

Faktem ale je, že i přes několik pokusů opozice, se komise na výbory (s výjimkou výborů ze zákona) změnit nepovedlo.

Prý by došlo k porušení koaliční smlouvy.

Celkem dobrá výmluva, protože koaliční smlouvu veřejnost nezná, nebyla předložena ani mně jako zastupiteli, přestože jsem o ni prostřednictvím elektronické pošty žádal všechny koaliční zastupitele.

Pavel Jeřábek
zastupitel

Krátká paměť, „krátké nohy“, nebo?

V posledním čísle Zpravodaje pan starosta se skromností sobě vlastní poučil zastupitele Jeřábka i všechny čtenáře, že ušetření asi 50 milionů korun při stavbě tělocvičny je absolutní nesmysl, a jen ten, kdo tomu nerozumí, si to může myslet.

Pominu tu „drobnost“, že se těžko vede jakýkoli dialog na stránkách Zpravodaje, když na zveřejněný článek pana Jeřábka, dodaný těsně před uzávěrkou, reaguje již ve stejném čísle a na téže stránce „potrefená husa“. Znamená to, že pan starosta je VIP osobnost, jakási místní celebrita, pro niž neplatí dohodnutá pravidla, protože jeho reakce byla odevzdána až po uzávěrci. To, že se pan Jeřábek o této reakci dověděl až po přečtení Zpravodaje, je jen jakýsi „komunikační bonus“.

Ale k věci. Pro ty, kteří vývoj okolo stavby tělocvičny nesledovali, si dovoluji nabídnout stručné shrnutí z pozice zastupitele, který „krouť“ první rok svého mandátu.

O stavbě nové tělocvičny jednalo minulé zastupitelstvo opakovaně již od jara loňského roku. Byly vypracovány dvě varianty, do konce minulého volebního období ale nedošlo k žádnému rozhodnutí. Nové zastupitelstvo mělo stavbu tělocvičny poprvé na programu jednání letos 25. února. Předloženy byly 2 již dříve vypracované varianty: menší o ploše 12x24 m, což bylo minimum potřebné pro tříletý projekt rozšíření školy. Cena této varianty tělocvičny se zázemím byla asi 18 milionů korun. S touto částkou se počítalo i při sjednání dotace ve výši 12 milionů korun a s ní počítal i rozpočet, protože rozdíl mezi celkovou cenou a dotací musí hradit město. Druhou variantou, která ležela na stolech zastupitelů, byla větší hala (a s větším zázemím) s plochou 19,4x32 m. Cena bezmála 65 milionů korun. Termín rozhodnutí: ihned, neboť nás tlačí čas.

Na jednání z úst starosty jasně zaznělo, že dražší variantu si Město nemůže dovolit. Proto jsem čekal jednoznačnou volbu. Jenže v rámci prezentace se bez jakýchkoli upřesňujících podkladů objevila varianta výstavby větší tělocvičny ve dvou etapách. Odhad celkové ceny výstavby od architekta, který projekt představoval, byl 60 – 70 milionů korun bez DPH, tedy celkem 72 – 84 milionů korun. Zastupitelstvo na místě pod časovým tlakem schválilo právě tuto absurdní variantu.

Na dalším jednání Zastupitelstva přesně o měsíci později, 25. března, se našťástí podařilo na podnět opozičních zastupitelů zcela nesmyslné usnesení revokovat. Tato revokace a další jednání a změny typu stavby pak vedly k tomu, že se v současné době realizuje tělocvična s cenou kolem 20 milionů korun (pouze bez rekonstrukce starých šaten a spojovací chodby, které by se měly realizovat dodatečně), ale dokonce s větší plochou, než byla v původní velké variantě, a to 19 x 35 m.

Autoritativní tvrzení pana starosty, že „ani ta největší a nejdražší předložená varianta tělocvičny nebyla dražší než 50 milionů korun“, tedy zjevně neobstojí. Již samotná „velká varianta“, předložená zastupitelům onoho „Vítězného února“, byla za zhruba 65 milionů korun. Naprosto nepochopitelná a předem neznámá varianta stavby na etapy, která nakonec byla přijata, by byla ještě výrazně dražší, až 84 milionů. Navíc by tato varianta vedla

k neuvěřitelnému plýtvání minimálně v řádu milionů korun, a to v podobě zbourání části stavby z první etapy. Jen a pouze opozicím prosazená revokace původního usnesení (přijata mimochodem všemi 13 přítomnými zastupiteli) vedla k tomu, že se od této varianty ustoupilo, přičemž odhad 50 milionové úspory je zcela reálný.

Pokud by snad pan starosta, ač zastupitelstvo schválilo výstavbu obou etap, chtěl argumentovat pouze cenou první etapy, pak by to bylo možné přirovnat k nezodpovědnému počínání chlápka, který ve finančně neutěšené situaci rodiny pořídí sportovní vůz na leasing, a na výtku manželky opáčí, že pořízení auta je velmi výhodné, a jako zátěž rodinného rozpočtu uvede pouze částku akontace ve výši 30% ceny vozu. Takové neseřízní jednání by ovšem jistě nikdo z vážených mníšeckých, rymaňských a lhoteckých občanů od svého starosty nečekal.

Zbývá už tedy jen pochopit, jak to vlastně pan starosta myslel. Vzhledem k poměrně nízkému věku a celkové zachovalosti našeho „všemi mastmi zodpovědného“ hospodáře jistě nelze očekávat tak krátkou paměť v tak důležité a pro městský rozpočet zásadní věci. Zajisté jen velmi těžko bychom také hledali odvážlivce, který by si dovilil našeho pana starostu obvinít ze lži, která má, jak známo, krátké nohy. Musí tedy být nějaké třetí, věrohodné a správné vysvětlení páně starostova tvrzení. Kdo rozuzlení této „záhady starostových počtů“ najde?

Na posledním jednání zastupitelstva 10. září

v rámci diskuze a kolektivní obrany pana starosty zazněla další tvrzení, například že architekt odhadoval ceny v rámci diskuze až na základě nátlaku, konkrétně z mé strany. Opět to není pravda. Jak konečný cenový odhad velké varianty stavěné ve dvou etapách (60-70 milionů bez DPH), tak odhad ceny první etapy (24-25 milionů bez DPH) přednesl pan architekt již při představování projektu, zcela dobrovolně a aniž by byl v této části na cenu tázán. Rovněž není pravda, že již v únoru bylo k dispozici i ocenění první etapy výstavby velké varianty, jak tvrdí pan starosta. Příslušný dokument byl na sdílený prostor nahrán až den před březnovým zastupitelstvem, konkrétně 24. března. Navíc, kdyby kalkulace byla k dispozici již na únorovém jednání, pak by jen těžko architekt, který na projektu pracoval, prezentoval cenu první etapy výstavby výrazně odlišnou. A argument, že jsme přece v usnesení nehlasovali o ceně, ale „jen o variantách výstavby tělocvičny“, je zcela nekorektní. Hlasovalo se o investici v řádu desítek milionů korun, a to na základě podkladů, zčásti písemných, zčásti prezentovaných na místě panem architektem, kde byly samozřejmě k variantám předloženy i předběžné rozpočty nebo odhady cen. Jak jinak bychom vůbec mohli o této věci rozhodovat? A možnost, že by se druhá etapa nemusela realizovat? Pak by to znamenalo, že zastupitelstvo schválilo, že město začne pořizovat něco, co ve skutečnosti nechce, a nadto vyhodí několik milionů korun oknem.

Ing. Pavel Grygar, zastupitel

Šikana či jen omyl

Přestože jsem se podpisem a slibem zastupitele stal politikem, necítím se tak, stále se víc cítím pouhým občanem a členem ve veřejně prospěšné organizaci. A zejména práce v občanském sdružení – spolku mě nezřídká staví do pozice nic nechápajícího zastupitele.

Především žiji v naivní představě, že zastupitelstvo je nad radou města. Tu naivitu mi podporuje skutečnost, že zastupitelé mohou ze zákona změnit rozhodnutí rady. Nicméně v Mníšku je to trochu jinak.

Pokud se stane, že jako zastupitel získáte nějakou, pro město přínosnou ale mimořádnou, akci, a stane se tak zrovna mezi zasedáními rady města a zasedáními zastupitelů, tak v Mníšku platí, že zastupitelé o takové akci nemohou rozhodovat, protože to koalice zablokuje s tím, že o tom nevěděli dopředu, a že to rada předem neprojednala.

Uvedu dva konkrétní případy.

Hnutí Brontosaurus se dostalo do finále s projektem Děti seniorů, senioři dětem, respektive byl jeho prostřednictvím Mníšku přiznán grant v celkové výši 300 tisíc Kč na vybavení parku nad Domovem seniorů, tj. na různé prvky pro děti a seniory. Hnutí Brontosaurus podávalo projekt v době volebních bojů, nechťelo o něm moc mluvit, aby nebyl spojován s volbami. Nicméně, když byl projekt podpořen, bylo potřeba získat pro další jednání oficiální souhlas města jako vlastníka pozemku.

Jako zastupitel jsem tuto informaci přednesl na nejbližším zasedání s nadějí, že když je přítomno všech 15 zastupitelů, tedy i radní města, domluvíme se během chvilky, zda bude tento projekt městem podpořen či ne.

Ale toto projednání bylo koalicí zamítnuto s tím, že to předem neprošlo Radou města. Jinými slovy, organizačně nižší složka si vymáhala na nadřízené složce právo o něčem rozhodovat. Tím demonstrovala, jak silné zuby má místní byrokracie.

Krátce na to jsem dostal e-mail s žádostí, zda bych nenašel nějakou brigádu pro 100 firemních dobrovolníků. Chtěli jsme je poslat uklidit zámek východně od Prahy, ale v noci před zasedáním mě napadla myšlenka, že by títo dobrovolníci mohli rozbrat chatky a uklidit prostor po vojácích u Zadního rybníka – organizačně proveditelné a pro Mníšek potřebné jako sůl. Protože sdružení, které akci připravovalo, potřebovalo rychle dokončit nabídky, domluvili jsme se, že se na zasedání, které ten den večer probíhalo, zeptám jejich jménem zastupitelů a města, zda by mělo o tuto akci zájem. No a výsledek byl stejný jako v předchozím případě, akci neprojednala rada, proto zastupitelé o takové nabídce nemohou jednat.

Takže, sbohem dobrovolníci, ale alespoň máme slib, že v roce 2016 město tuto plochu uklidí, jenže to bude z městských peněz.

Pavel Jeřábek, zastupitel

Lavičky z jiného pohledu

Nemůžu se vyjadřovat k ceně a kvalitě diskutovaných laviček, ale o jeden poznatek bych téma rozšířil.

Při pohledu na místa, kam byly některé lavičky umístěny, jsem opravdu na rozpacích. Kladu si otázku, zda bylo to celkové množství nakoupeno jen ve prospěch občanů, jak by tomu mělo být, nebo zda investor někomu něco navíc přiklepnul a nyní se vše populisticky prodává pod zástěrkou zvelebení obce. Intuice mi našeptává, že se jedná o to druhé!

Domnívám se, že smyslem laviček je nabídnout lidem možnost oddechu, relaxace, ideálně při pohledu na něco krásného, jedinečného, zajímavého – krátce něco k odpočinku a „pokochání“.

Je to místo pohody a potěšení, kam se lidé rádi vracejí, mnohdy se slovy „to je moje oblíbená lavička“. V tomhle slova smyslu znám lavičky z upravených parků, z kolonád, z hor při pohledu do údolí, ze ZOO, od moře atd. Je toho opravdu hodně, kde lavička plní ten původní záměr.

Chápu, že postavit dvě lavičky na „zakrytí“ pa-

dající omítky naší chátrající radnice je levnější, než ji nechat opravit. Nechápu ale, proč lavička stojí ve vysoké trávě nebo kopřivách s výhledem na sut', v nepřístupných místech s výhledem do křoví. Něco jsem nafořil a zájemcům rád předložím.

Nechápu, jak může někdo zodpovědně nakoupit X laviček, aniž by předem věděl, KAM je konkrétně postaví. Z toho logicky vychází, KOLIK jich bude zapotřebí.

Nechápu ani kontrolní mechanismy Města a Zastupitelstva. Nejedná se v Mníšku o rozhodování mimo radu a zastupitelstvo? Vypadá to jako „one man show“, což samozřejmě není ani samospráva, ani demokracie.

Zodpovědný pořizovatel musí předem zohlednit, že se do budoucna vygenerují další, pravidelné a hlavně nemalé náklady na nutnou údržbu každé jednotlivé lavičky včetně údržby okolí. Jak dlouho vydrží již letité lavičky? Kdo, jak často a za jaké peníze provede údržbu, natře lavičky, vyseká trávu, upraví terén a vyveze odpadkové koše?

Takže finální otázka zní: kdo, od kdy, v jakém rozsahu a na kolik let vysoutěžil zakázku na údržbu laviček a jakou celkovou roční částkou byly tyto následné výdaje v rozpočtu města zohledněny?

Tomáš Turek

Škola

Kam se ubíráš školo?

Učím na místní ZŠ od roku 1989. Nastoupila jsem v září jako mladá učitelka plná optimismu a energie. Po pár dnech učení začaly v Praze demonstrace za svobodu a demokracii a mě se při hodině zeptala jedna velmi inteligentní žákyně, jaký mám názor na to, že policie mlátí studenty na Národní třídě. Pár sekund mi trvalo rozhodování, zda se přiklonit ke studentům, zavrhnout všudypřítomnou vládnoucí komunistickou stranu a riskovat vyhazov z práce. Nebo odhodit morálku, svou ještě čerstvou studentskou duši a přiklonit se k lidem, kteří sympatizovali se způsobem vedení našeho státu.

Tehdy jsem zariskovala, rozhodla se správně. Jsem na místní škole již 25 let a pokud k tomu připočtu dalších 8 let povinné školní docházky, činí to dohromady 33 let. Dovolím si tedy říct, že je to tak trochu i moje škola.

Ovšem posledních pár let ji moc nepoznávám. Nazývá se totiž „moderní školou“ a já jsem už asi stará, zřejmě patřím mezi zastánce starých pořádků, jak nás označil autor „Společného prohlášení učitelů“ umístěném na webu školy na začátku školního roku. S prohlášením v mnoha bodech nesouhlasím. Zvláště mi vadí to, jakým způsobem se dehonestuje člověk, který byl ochoten veřejně vyslovit svůj názor.

A tak se ptám, kam se poděla ta demokracie, za kterou jsme bojovali? A kde je slušnost a morálka? Tato slova již dnes nejsou v kurzu? Ale ano, alespoň na papíře. A hlavně: učíme o tom děti ve škole. Věnuje se tomu dokonce celý předmět, který se nazývá Etická výchova. Bohužel důležitější než tyto pojmy je loajalita. Snad proto učitelé podepsali? Nebo ze strachu, aby nepřišli o zaměst-

nání? Nebo z důvodu, že jsou opravdu spokojeni s tím, kam se škola ubírá?

Pokud si pozorně přečteme stránky školy, narazíme na důležitý dokument. Je to školní řád, který jsou žáci povinni dodržovat.

Pokud by se jím řídili i zaměstnanci školy, nemuselo dojít k této vyhrocené situaci.

Dovolím si citovat pár bodů ze školního řádu:

Základní pravidla chování ve škole

Ve škole i na veřejnosti se chovej tak, abys svým jednáním nepoškozoval jméno svých rodičů ani jméno školy. Tvoje chování, chování Tvých rodičů a pracovníků školy jsou výsledkem vzájemné dohody. Všichni usilujeme o dodržování základních společenských pravidel:

Neporušil zde autor školní řád? Nepoškodil tím jméno školy víc než kdokoli jiný? Jak asi vypadá vzájemná dohoda, jejíž výsledkem je chování žáka, rodičů a učitelů? Byla dodržena všechna společenská pravidla?

Podívejme se dále do školního řádu.

Vstoupil jsi

pozdrav.

Odcházíš

rozluč se.

Chceš-li něco

řekni „prosím“.

Dostaneš-li

řekni „děkuji“.

Neskákej nikomu do řeči

každý má právo vyjádřit svůj názor.

Nikomu neubližuj

nedělej jiným to, co nechceš, aby dělal někdo

tobě, nebo někomu jinému vadí.

Važ si sám sebe i druhých

neomezuj svým chováním ostatní.

Netrap se

všechny dveře jsou zde otevřené, proto se přijď rozdělit o každou bolest i radost.

Mluv pravdu

lež a pomluva mezi slušnými lidmi nepatří.

Neboj se překonávat překážky

i neúspěch Tě posílí a můžeš se z něj poučit

Vyvaruj se používání nevhodných slov ve své řeči

nejen chování, ale i tvá řeč

dotváří prostředí, ve kterém všichni žijeme.

Poté, co jsem si opět přečetla školní řád, mohu být opravdu spokojená, protože mám důvod si myslet, že snad naše škola půjde správným směrem.

Ještě krátký návrat do minulosti. Přibližně před čtyřmi roky z iniciativy hrstky aktivních rodičů vznikla myšlenka školu změnit. Změna opravdu nastala. To nemůže nikdo zpochybňovat. Ale klid na práci bohužel nepřišel. Proto si kladu otázku, zda se opět objeví tito nebo další aktivní rodiče, kteří jsou ve škole vítáni (máme to opravdu na dveřích napsáno) a pomohou škole získat klid a ztracenou prestiž?

Dana Dalešická, učitelka

P.S. Tou zvědavou žákyní byla tehdy Magdalena Davis Žofková, která se nyní aktivně podílí nejen na zkvalitnění životního prostředí v Mníšku.

Kovohutě, Bažantnice, ...

V tenounké knižce pana Vladimíra Matyse „Vzpomínky na Davli, Sloup a okolí“ se při čtení kapitoly Bojovské údolí může čtenář dovědět ledaacos o stavu Bojovského potoka a kromě jiného i:

„Potokem dnes teče voda znečištěná splašky z domácností a otrávená továrními zplodinami z Kovohutí v Mníšku. Dno potoka je po zániku živých organismů zaneseno mazlavým bahnem“. Kromě jiného autor také zmiňuje únik toxických látek v 70. letech z Kovohutí, kdy došlo k zamoření studen až v Měchenicích.

Ve zprávách, které se zabývají zhodnocením úrovně znečištění v okolí skládek loužence vanadu a hliníkových stěrů v oblasti za Kovohutěmi a tzv. Bažantnice, se uvádí v popisu oblasti: „Severní okraj Bažantnice je lemován skládkami odpadů z výroby kovohutí, a to odkalištěm vanadu, deponií hliníkových stěrů, jižně pak skládkami pevných odpadů, východně starou skládkou a západně deponií vanadových a ferovanadových strusek, dnes již odtěžených“.

Ve vyhodnocovací části zprávy je konstatováno výrazné ovlivnění kvality spodních vod způsobené činností v areálu Kovohutí, odkalištěm vanadového loužence a skládkou pevných odpadů.

Dle zprávy dochází k postupnému šíření kontaminace, tvořené širokým spektrem anorganických látek s převahou chloridů, alkalických kovů amoniaku a amonných iontů a fluoridů, ve výčtu bychom mohli ovšem zabrousit i mezi těžké kovy. Stav povrchových vod v oblasti a na odtocích se vyznačuje významně vysokými koncentracemi přesahujícími legislativní limity 10x a více.

S ohledem na situaci a možné důsledky při konzumaci a využívání jak spodních tak povrchových vod v oblasti jsme se tedy rozhodli požádat o grant na projekt z programu Města z jiného těsta – rychlé granty, Nadace VIA.

Projekt pod názvem „**Průzkum kontaminace vodních zdrojů**“ si jako hlavní cíl stanovil:

Zjistit dosavadní rozsah kontaminace a pokud bude zasahovat k obydleným lokalitám, iniciovat

opatření na ochranu zdraví občanů. Dalším neméně důležitým záměrem bylo i seznámit s tímto problémem region a zasadit se o vhodné řešení odstranění kontaminace.

Nyní se nacházíme ve stádiu, kdy byly odebrány první vzorky vody ze studní a byly provedeny jejich analýzy.

Výsledky nasvědčují, že předpoklady, které jsou výše uvedeny, budou opět potvrzeny a lze tedy říci, že obyvatelé blízkých obytných domů mají ve svých vrtaných studních vodu, která nevyhovuje anebo je na hranici limitů uvedených ve vyhlášce č. 252/2004 Sb. v platném znění pro pitnou vodu.

Obyvatelé exponované lokality jsou si této závažné situace a důsledků z požívání pitné vody vědomi a v zájmu svého zdraví jsou nuceni si pitnou vodu opatřovat jiným způsobem. Otázkou je vhodnost dalšího využití vody k jiným účelům, než je přímá konzumace (tj. mytí, oplach nádobí, zálivka, využití pro domácí a chovná zvířata apod.) Vodovod v této lokalitě není zaveden, ani v lokalitě na okraji obce Čisovice.

27.8.2015 proběhlo na Krajském úřadě, na odboru životního prostředí a zemědělství ústní jednání o vydání v pořadí již 9. integrovaného povolení pro „Zařízení na výrobu slévarenských a desoxidáčnických slitin hliníku“.

Hlavním účelem tohoto řízení dnes už není dohadování se o parametrech, provozním řádu a znovurozběhnutí výroby hliníkových slitin, ale vyjmutí pozemků pod stávajícím výrobním zařízením za účelem převodu zařízení na nového majitele a provozovatele.

Otázkou pro nás je, co se bude s rozsáhlou zamořenou oblastí dále dít? Pro nás, jako pro veřejnost shlížející od budovy městského úřadu a náměstí na areál Kovohutí, pro občany žijící blíže k oblasti kontaminovaného území a dále pak pro občany žijící podél Bojovského potoka, kudy by, dle předpokladů, měla kontaminace postupovat.

Existují návrhy na sanaci, která spočívá v překrytí a odisolování území, tedy dočasné zakon-

zervování. Pro další a dokonalejší řešení, dle vyjádření stávajících zástupců Kovohutí, nejsou prostředky.

Zástupci zpracovatele návrhů sanace byli městem přivzváni na nadcházející jednání zastupitelstva města Mníšek pod Brdy. Zde došlo k jejich prezentaci.

S problémem Kovohutí se zcela určitě setkávali po mnoho let všichni, kdo byli občany voleni do zastupitelstva. V průběhu několika volebních období se shromažďovaly v oblasti Kovohutí a Bažantnice, kromě již uloženého vanadového loužence, hliníkové stěry a jiné odpady zatím naprosto bez nějakých rasantních opatření ze strany státních orgánů a za tichého přihlížení města.

Veřejnost by měla sledovat, jakým způsobem bude v kauze kontaminace dále postupováno, jak se k problému staví vedení města, vyšší orgány, dohlížející Inspekce životního prostředí, Povodí Vltavy a ostatní zastupitelé a volení zástupci okolních obcí vystupujících v rámci Svazu obcí Mníšického regionu.

Nebo tu chceme zachovat našim dětem a dalším generacím vskutku hezký dar a milou vzpomínku na nás?

Ing. Libuše Pechoušková
Zdravý Mníšek, z.s.

Rychlé granty – příspěvky až do výše 30 000 Kč pro aktivní lidi, kteří hájí veřejný zájem v českých městech a obcích a potřebují upozornit či aktivně zareagovat na problematickou situaci v místě, kde žijí. Rychlé granty jsou součástí programu Města z jiného těsta – <http://www.mestazjinehotesta.cz>.

Nadace VIA od svého vzniku v roce 1997 podpořila více než 3 400 dobročinných projektů částkou téměř 275 milionů Kč. Řadí se tak mezi největší a neaktivnější české nadace. Mezi hlavní témata nadace patří rozvoj komunitního života a občanské společnosti v ČR.

Obnoví se provoz v Kovohutích?

V současnosti je v Mníšku poměrně žhavým tématem otázka možného obnovení výroby a „tavby“ hliníku v areálu Kovohutí Mníšek. Je zřejmé, že obnovený provoz výroby hliníku na území našeho města, nacházejícího se v mělké kotlině na úpatí Brd, by jistě měl dopad na kvalitu života nás všech. Z tohoto důvodu je žádoucí, aby veřejnost měla dostatečnou kontrolu nad tím, co se v tomto areálu bude v budoucnu dít a obyvatelé o tom měli dostatek informací.

Celé situaci se již několik měsíců věnuje pracovní skupina „Kovohutě“ složená z představitelů města i zástupců opozice a občanů. Proběhlo několik setkání a jednání se zástupci investora a dvě jednání na krajském úřadě v řízení o změně integrovaného povolení. Ve věci probíhají dvě správní řízení (o 8. změně integrovaného povolení a o 9. změně

integrovaného povolení). V původním řízení o 8. změně integrovaného povolení byly vzneseny námítky ze strany města Mníšek pod Brdy i spolku Zdravý Mníšek a zástupci obou účastníků se zúčastnili jednání na krajském úřadě v lednu 2015. Na základě výsledků tohoto jednání zůstalo nevyřízeno velké množství připomínek a Kovohutě byly vyzvány k přepracování žádosti do konce dubna 2015. Po tomto datu však Kovohutě vzaly původní žádost o změnu integrovaného povolení zpět a podaly novou (zúženou) žádost o 9. změnu integrovaného povolení, z níž byly vyloučeny některé pozemky (zejména ty zatížené ekologickou zátěží) a krajský úřad vyhodnotil tuto změnu již jen jako „nepodstatnou“. Ohledně řízení o 9. změně integrovaného povolení proběhlo koncem srpna další jednání na krajském úřadě za účasti zá-

stupců města a spolku Zdravý Mníšek. Toto řízení bude dále probíhat.

Problematika areálu Kovohutí má několik rovin, především jde o obnovení provozu zařízení na výrobu desoxidáčnických slitin hliníku, dále o sušičku hliníkových třísek INTAL 1 a 2 a v neposlední řadě o problematiku sanace ekologické zátěže tzv. Al stěrů a vysoce kontaminované lokality Bažantnice, která je podle dostupných údajů jednou z nejhorších ve Středočeském kraji. Pokud jde o zařízení na výrobu desoxidáčnických slitin hliníku a sušičku INTAL, nejedná se o nový provoz, ale na daný areál byla vydána v letech 2003 – 2013 celá řada platných integrovaných povolení, tudíž možnost uplatňování námitek účastníků je omezená. Nic-

pokračování na straně 8

Obnoví se provoz v Kovohutích?

pokračování ze strany 7

méně v legislativní rovině existuje řada doposud nezodpovězených otázek. Nejzávažnější je skutečnost, že uvedený areál doposud nikdy neprošel povolovacím řízením dle zákona o posuzování

vlivů na životní prostředí (EIA), ačkoliv jeho možné negativní dopady na své okolí a život obyvatel Mníšku mohou být značné. Rovněž sušička INTAL (je to ten úzký komín v areálu, z něhož se kouří) má podle dnes platného provozního řádu možnost sušit třísky znečištěné odpady kategorie N/O, jde tedy ve svém důsledku o spalovací zařízení nebezpečných odpadů. Jedním z našich požadavků v rámci řízení bylo, aby do zařízení nebyly přijímá-

ny odpady kategorie N/O. Jak bylo uvedeno výše, řízení i další jednání budou probíhat a my vás o nich budeme informovat. V rámci probíhajícího řízení mohu slíbit, že učiníme maximum možného na ochranu zájmů obyvatel Mníšku pod Brdy a našeho životního prostředí.

Mgr. Michal Trkan, člen pracovní skupiny Kovohutě, místopředseda spolku Zdravý Mníšek

Krajina a voda

Potopa / Sucho / Hlad

V mládí jsem četl knížku Johna Creaseyho, „Potopa / Sucho / Hlad“, která byla působivou prohlídkou katastrofických scénářů narušení zákonů přírody.

Odjakživa mě udivují schopnosti lidstva využívat vodu jako základní podmínku pro život. Velké starobylé civilizace vznikaly na březích řek Nilu, Eufratu a Tigridu nebo Indu. Ještě více však obdivuji civilizace, které se musely vypořádat s náročnými vodohospodářskými poměry, jako staří Nabatejci, Karthaginci nebo američtí Inkové či Aztékové. Je zřejmé, že i ve starých časech si některé civilizace samy uřízly pod sebou větev a velmi rychle zmizely ze světa. Velmi poučnými jsou historie Velikonočního ostrova nebo národa Anasazi.

V naší kotlině žijeme prakticky v ideálních klimatických poměrech, kde zdánlivě podobné extrémní nebezpečí. Naši předci se chovali povětšinou k přírodě velmi šetrně a díky tomu zde máme krajinu plnou lesů, luhů a vod.

Bohužel kapitalisté, komunisti a jiní ignoranti měli a mají pocit, že jejich osobní požitky stojí nad potřebami ostatních, a neřeší ani budoucnost vlastních potomků.

Je děsivé, že v dnešní době, kdy máme poučení z historie, rozsáhlé širokospektrální informace a jejich reálné využití, se pro obnovení rovnováhy děje tak málo.

Notoricky známé důsledky počínání ignorantů jsou nesprávná skladba lesů a polních plodin, rušení mokřadů a brázd, zanedbávání údržby stávajících vodních prvků.

Počasi posledních let by mělo být důrazným varováním. Ukázalo se, že při větším suchu nám nepomůže přivaděč vody, při prudších deštích máme z ulic řeky a rybníky se přelévají. **Krásnou ukázkou místního koloritu** nechutí? ke skutečné akci je revitalizace rybníků, kterou všichni vyhlásují za prioritu, ve skutečnosti se „prázdná sláma mlátí“ již několik volebních období.

Dalším důležitým aspektem je skutečnost, že dešťová voda nateče do kanalizace a následně zahlití ČOV.

Abych nebyl nařčen z toho, že po bitvě je každý generálem, dovoluji si sdělit, že jsem na tyto skutečnosti dlouhodobě upozorňoval a vznášel dotazy v rámci debat o územním plánu. Lze si to ověřit – kupř. první zastupitelstvo v listopadu 2014: „Z té debaty vzniklo takové poučení, že město by mělo uvažovat tím krajinnářskovodohospodářským směrem, – rybníčky, strouhy apod. Toto je řečeno laicky a jen pro úvahu pro zastupitelstvo.“

Tato forma námětu evidentně k žádnému dalšímu kroku nevedla, a proto podávám návrh kroků k zařazení do programu následujícího zasedání zastupitelstva. Věřím, že osobní zášť několika zastupitelů vůči mé osobě nebude důvodem zamítnutí této debaty.

K věci bychom měli přistoupit bez ohledu na dotace, které deformují pohled na věci z hlediska toho, na co je lze získat a v jakém rozsahu. Mimochodem, právě se vyhlásují programy pro tyto oblasti, ale už je možná pozdě. Měli bychom zvolit cestu, která vychází z možností města a je-

jíž dlouhodobou udržitelnost bude město následně schopno zajistit. Bez pravidelné a trvalé péče nemá jakákoliv aktivita téměř smysl.

Měli bychom vytvořit spolupráci města s vlastníky lesů, polí a dalších pozemků. Vzájemná koordinace při vymezení konkrétních pozemků, jejich způsobů využití, údržby a financování je neodmyslitelnou součástí celkového projektu. Vedle požadavků na správnou skladbu rostlin by bylo vhodné zadat vypracování studie vodohospodářských opatření a staveb. Cílem by bylo zpracování strategického plánu pro revitalizaci vodohospodářských funkcí v krajině, včetně obytných sídel. Žádných velkolepých pomníků, ale opatření, které by bylo možné budovat průběžně a rovněž průběžně je udržovat. Možná by pár lidí v Mníšku získalo i práci.

Studii bych navrhol zadat vysokým a středním školám (studentům) a vyhlásit cílovou odměnu. Několik desítek tisíc korun jistě stojí za tento první krok. Třeba nějaká chytrá česká hlava přijde na to, jak zabránit přivalovým deštům v natékání do městské kanalizace. Nebo to již možná vymyšleno je?

Pokud chceme „opravdu“ začít, pak je dalším nezbytným krokem vytvořit v rozpočtu na rok 2016 a následující roky příslušnou položku. Tato by byla nutná i pro případ získání dotací.

Jsou dnešní zastupitelé Mníšku pod Brdy dostatečně zodpovědní?

*JUDr. Miroslav Vilimovský
zastupitel*

Bojovský potok – vizitka města

Bojovský potok je mrtvá voda a to ještě daleko za branami města Mníšku pod Brdy. Proč tomu tak je a proč vlastně brát chování k vodoteči jako etalon chování města obecně?

Zdrojů znečištění potoka je mnoho, mezi ty nejnebezpečnější patří nepochybně halda v areálu Kovohutí. Zde chci ale mluvit o daleko intenzivnějším zdroji znečištění a tím je kupodivu městská čistírna odpadních vod.

Ještě nedávno vrtalo v hlavě samotnému odboru životního prostředí Středočeského kraje, kde se bere taková intenzita znečištění Bojovského potoka, neboť zdejší ČOV pracovala dle pravidelných šetření v podstatě normálně. Nebudu se nyní zabývat tím, že možnosti odboru životního prostředí odhalit jakoukoli havárii jsou v podstatě

mizivé, stejně jako pracovní nasazení zástupců není rozhodně úměrné snaze udržet si pracovní pozici – bohužel ve státní správě České republiky se stále více vyplácí zbabělost a ignorantství než odhodlanost a osobní zodpovědnost. Každopádně, ať byly dosavadní kontroly jakékoli, podařilo se nakonec v souvislosti s intenzifikací ČOV odhalit černý obtok. Čili zjednodušeně řečeno nepovolenou zkratku exkrementů rovnou do potoka bez jakékoli úpravy! Horší o to, že to rozhodně nebyla pirátská akce jednoho chlapa s krumpáčem, ale profesní i morální selhání minimálně čtyř osob, konkrétně stavbyvedoucího, stavebního dozoru, dodavatele a investora, kteří si tu trubku načerno odsouhlasili a zrealizovali.

ČOV v Mníšku má dost problémů i bez černého

obtoku, neustále se naráží na limity a jednotnou kanalizaci. V praxi to znamená, že čistírnou proudí i dešťová voda, která díky neustále se zhoršujícím podmínkám přirozeného vsakování vody nabírá na intenzitě. Intenzifikace (zvýšení kapacity) čistírny tak mnoho nepomůže, naopak je daleko důležitější konečně začít s přestavbou na oddělenou kanalizaci.

Bohužel zástupci města tento stav dlouhodobě ignorují, kdykoliv přijde na debatu o kanalizaci (pokud na ni vůbec přijde), jsou slyšet pouze výmluvy.

Je to věc, která na první pohled není vidět. A tak se realizují pouze stavby, které vidět jsou, protože ty přinášejí „politické body“. Proto tu máme nové náměstí, ačkoli silnice do Lhoty je pořád rozbořovaná. Proto je každoroční novoroční ohňo-

Bojovský potok po havárii na ČOV Mníšek. O pár kilometrů dál to pijí lidé ze svých studní.

stroj, ačkoli chodník na Čisovické ulici za dálnici stále chybí a je nebezpečné se na úzké komunikaci pohybovat sám, natož s kočárkem. Proto se budují hypermarkety, ačkoli se kvůli nim musí zasypat mokřad, který tu měl dlouhodobou smys-

lupnou funkci, mj. onoho přirozeného vsakování. Proto se kupují lavičky. A proto máme kanalizaci, která je výsměchem nám i životnímu prostředí.

Bojovský potok se tak nechtěně stává vizitkou města, neboť ti největší kostlivci ve skříni mu dávají nejvíc zabrat. A nemylme se, že to, co je po proudu, už se nás netýká. Právě naopak! Kdo má alespoň trochu rozumu, ví, že koloběh vody v přírodě má svůj řád a všechno co na jednom konci vypustíme, se nám na tom druhém zase vrátí. Proto musíme kupovat stále dražší vodu, proto se zhoršuje kvalita vody obecně, proto se šíří nemoci rychlostí blesku, proto dnes již i lékaři varují před nadměrným používáním antibiotik nebo antikoncepcí. A komu to nestačí, pak vězte, že po proudu bydlí lidé, kteří se již dnes ptají, odkud se berou zvýšené dusičnany v jejich studnách!

Důvodů, proč začít budovat oddělenou kanalizaci, je tedy mnoho. Důvod proti jen jediný – politická vůle.

Bc. Jan Oktábec

Zprava přítok z výpusti ČOV – průtok je již dnes vyšší než Bojovský potok v letním období.

Názor

Po roce vlády Digrina Třetího

Roční výročí je vhodná příležitost k malé rekapitulaci. V říjnu 2014 občané již potřetí zvolili pana Digrina nejvyšším počtem hlasů. Digrin sestavil koalici 10 zastupitelů a na ustavujícím zasedání byl opět zvolen starostou. Stejným způsobem si koalice navolila Radu a všechny výbory a komise. Vítěz bral vše a občané, kteří Digrina nevolili, konstatovali porážku. Nicméně opozice s 5 zastupiteli byla 5x silnější, nežli v předchozím volebním období.

Zanedlouho se na webu města objevilo poněkud zmatečné Programové prohlášení. Zmatečné proto, že chvíli bylo vydáváno za program celého zastupitelstva a chvíli za program koalice (viz článek v eM2). Jisto je, že opozice s tímto dokumentem vůbec nepřišla do styku. Koalice si podobně, jako když pejsek s kočičkou pekli dort, dala do programu vše, s čím jednotlivé strany ohlupovaly voliče ve volební kampani. Ani na vteřinu neuvažovala o tom, že by program plnila, protože v „Prohlášení“ chyběly termíny i finance. Dokonce si tam napsala i akce rozběhnuté z minulých volebních období. Naznačila tak občanům, že vše, co se v Mníšku buduje a tvoří, je zásluhou koalice. Nic nového pod sluncem, přivlastnit si rozpočet tj. platby občanů a za jejich peníze si dělat slávu, to je klasický a stále se opakující Digrin.

Na začátku roku se občané pobavili případem Květináče. Manželé Digrinovi předváděli celému městu, kdo je na zámku paní a ve městě pánem, předváděli, že si mohou dovolit všechno. Poslední kapkou bylo, když se paní Digrinová nechala jmenovat do redakční rady Zpravodaje – pohár trpělivosti přetekl. Proti aroganci moci se můžete postavit jen tím, že jí budete zveřejňovat.

12. dubna 2015 vyšlo první číslo eMníšku (všechna čísla najdete na www.janskypetr.eu).

Počet čtenářů rostl s každým vydáním. Mapovali jsme situaci a upozorňovali na letité problémy. Příkladem je nekonečný příběh cesty k zámku, který se táhne od Digrina kastelána v roce 2001 až po Digrina třetího v roce 2015.

V eM14 jsme přivítali další čtenáře a popsali jim

rozložení sil následovně: „Nyní k situaci na bojišti. Oproti volebnímu období 2010-14 už porážka nebyla tak drtivá. Zast. Vilimovský, který byl dříve v opozici sám, má nyní 4 zdatné partnery. Poměr sil je tedy 10:5. Kdyby TOP09 držela předvolební slovo, kterým oblepila celé město, a kdyby opozice dokázala jednat s panem Nádvorníkem, poměr mohl být opačný, tedy 8:7 a pan Digrin by byl zase kastelánem.

Kdyby chyby. Opozice chybovala, koalice chybovala. Starosta Digrin si nechal navolit do Rady samé ženy. Patrně proto, aby jako kohout převyšoval zkušenostmi a znalostmi, aby Rada na něj v úžasu hleděla a bez odmlouvání vše odsouhlasila.

Vedle této Rady máme ještě partu „dobrých kamarádů“. Scházejí se a vzpomínají na ing. Štamberka a jeho radu starších. Je tu ale malý rozdíl. Zatímco radě starších šlo o věci veřejné a blaho města, „dobrým kamarádům“ jde o věci soukromé. Myslí si, že když před sebe rozestřeli sukně, nebude na ně tak vidět. Ženy mají před stanem náčelníka tančit a odvádět pozornost od zasedání RADY.

Pohříchu, RADA si počíná tak nešikovně, že to sukně z Rady přestává bavit a celou koalici zneklidňuje. Pomalu se odmítají toho dvojláďi účastnit.“

Tolik v eM14. Do takto napjaté situace přišly další dvě kauzy: Tělocvična a lavičky.

Tělocvična se táhne 2 roky a opět, stejně jako na rekonstrukci náměstí, se na ní podepisuje špatná příprava stavby. Několikrát se měnil projekt, nebyl k dispozici rozpočet, zastupitelé byli špatně informováni a překvapováni. Nakonec pod časovým tlakem rozhodli pro nekompletní řešení. Výběrové řízení bylo zpackané hrubou chybou pana starosty a ještě dnes se neví, zda se do 15. září kopne.

Lavičky jsou příkladem spolupráce „dobrých kamarádů“. Jeden za 350.- koupil a druhému za 4500.- prodal. Natřený šrot. Komu se to nelíbí a cekne, bude obžalován ze šíření poplašné zprávy.

Proto se aktivní občané tohoto města rozhodli tištěnou formou informovat spoluobčany. Občan-

ský list obsáhne podstatně více čtenářů nežli internetový eMníšek. Osloví ty z Vás, kteří čtete Zpravodaj. Jenže Zpravodaj je „nepolitický“ měsíčník a tyto články by neotiskl, protože jsou politické, zabývají se řízením a spravováním města a pana Digrina nechválí.

Mnozí z vás se o komunální politiku vůbec nezajímají a jméno Digrin jim mnoho neříká. V horším případě - a to ukazují volby - si myslíte, že pan Digrin to dělá dobře. Nebo když ne dobře, tak alespoň sežene peníze. Část z vás zaměstnává přímo, částí dává práci na veřejných zakázkách, kluby, spolky a sdružení financuje přes granty. Ať vědomě či nevědomě tak zpíváte jeho píseň a k volbám jdete ne volit, ale projevit vděk. Pohříchu se k té volební frašce minule připojil i pan farář.

A tady je kámen úrazu. Na vašich hlasech vystavěl pan starosta svou moc. O vaše hlasy se opírá, když se vysmívá oponentům. Pomocí vašich hlasů vyrostla arogance moci do neúnosných rozměrů. Osa radnice - zámek svírá město jako kleště. Květináče u domku v předzámčí poletují nad zemí jak holubičky. Jaký div, že si manželé Digrinovi mezi sebou navzájem nepronajali celé předzámčí.

Přítom máme v koalici řadu rozumných lidí, kteří cítí, že ve městě roste nespokojenost. Kteří vidí, že za jejich zády se scházejí ti, kteří ve volbách neuspěli, ale stále by chtěli město řídit. Jak dlouho si necháme tohle dvojláďi líbit? To musíme kupovat šrot natřený na hnědo a pořádat ankety o tom, jak se nám na něm dobře sedí?

Položil si někdo ze zastupitelů otázku, odkud přicházíme a kam jdeme? Od dob Antonína Krásy se tváříme, že odkaz Káji Maříka neexistuje. Že naši předci byli dudáci. Na Staročeské máje pan starosta navleče žluté kalhoty a sedne na koně. Tohle je naše kultura? Copak nám nevedá, že se železnou pravidelností pořádáme stále stejné akce? Zvláště ta švédská bitva nám každý rok připomene, kdo srovnal zámek a celý Mníšek se zemí.

pokračování na straně 10

Po roce vlády Digrina Třetího

pokračování ze strany 9

Pan starosta už dávno ztratil tah na bránu, nápady se mu vyhýbají, únava materiálu se zvětšuje. Rozvoj města vážně, příprava staveb je cesta pokus - omyl. Radnice je stále k občanům nepřívětivá, musíme se do ní dobývat prostřednictvím zákona 106. Nikde není vidět, že se do města přistěhovala řada mladých rodin, že dochází ke generační obměně atd. Stále meleme jak starý kafemlejek.

Jak z této situace ven? Stačí dojít procházkou do Kytína. Pan starosta Miloslav Holý je občany oblíben a ctěn, protože od rána do večera je mezi lidmi, poslouchá hlas lidu a koná ve prospěch lidu.

Nebo můžeme dojet do nedalekých Černošic. Tam se skupině svobodných občanů podařilo otočit poměr sil a vyhrát volby. Dnes jsou Černošice téměř učebnicovým příkladem otevřené radnice.

Vážení, demokracie nám dává šanci ke změně, naučme se ji používat. Jinak o nás budou říkat, že máme takovou vládu, jakou si zasloužíme.

Petr Jánský

Vaše starosti

Trošku z historie aneb diskriminace v praxi

Náš příběh je o tom, jak se možnost napojení na kanalizaci města stala neuskutečnitelnou, protože pan starosta pohrdá zákony a vůbec mu nejde o zlepšení života občanů města. Musím se vrátit do nedávné historie Mníšku. Již v roce 1993 jsme my a další občané žijící kolem území nad hřbitovem u dálnice R4, které se dnes nazývá Mníšecký Eden, byli pozváni do kanceláře starosty. V té době jím byl p. Štamberk, který nás informoval, že smluvně dohodl s developerem a vlastníkem tohoto území firmou Oriol, jejíž zástupce byl přítomen, a která v tomto území plánovala velkou výstavbu rodinných domů, že všichni, kdo bydlíme přímo u tohoto území, budeme mít právo se připojit na kanalizaci, kterou Oriol ještě v tom roce začal budovat. Bohužel firma Oriol se dostala do finančních potíží a 17 let leželo území ladem, i když v zemi už byl položen nezkolaudovaný kanalizační řad. Někdy kolem roku 2007 se zdálo, že se konečně občané v horní části Dobříšské ulice dočkají kanalizace a vodovodu. My jsme průběžně během těch let chodili na úřad, abychom byli v obraze, jaké plány město připravuje pro možnost připojit se na kanalizaci a můj šanon z té doby je plný korespondence s úřadem a jeho vedením.

V roce 2009 získal území developer OSReal, který začal od roku 2010 stavět jak domy, tak i kanalizaci a další služby. Požádali jsme o schůzku, kde jsme se chtěli dohodnout na připojení na nově budovaný kanalizační řad, ale namísto toho nás zástupce OSReal přemlouval, abychom jim prodali naši velkou zahradu, což jsme odmítli. Písemně jsme požádali OSReal o možnost udělat na naše náklady kanalizační přípojku k našemu domu, ale OSReal nám odpověděl, že nemají zájem o napojení našeho domu, ale pokud si uděláme inženýrské sítě přes celou naši zahradu, tak nám umožní napojit i dům, ale budou od nás chtít téměř 5 milionů korun. Takové vydírání jsme tedy nečekali. Když nevydělali na naší zahradě, tak chtěli vydělat na připojení.

Šli jsme na odbor investic, vedl ho p. Brabenec, bývalý zástupitel, a ten nám sdělil, že vše co se týče developera OSReal, má v rukou výhradně starosta p. Digrin, který za město s developerem dohodl a podepsal smlouvu o spolupráci. Jenže p. Digrin vůbec ohledně napojení stávajících domů občanů žijících přímo u tohoto území nic nevyjednal, takže se na nás všechny vykašlal a nechal nás na pospas developera, přestože město OSRealu umožnilo zadarmo napojit celý jejich kanalizační řad na městskou kanalizaci a Čistírnou odpadních vod. Starosta měl povinnost hájit zájmy občanů a měl možnost klást podmínky.

Dokonce ani nevyjednal, aby po vybudování řadu jej OSReal na město bezplatně převedl. Pan Brabenec nám také řekl, že se p. Digrin právě dohodl s OSReal, že město na pozemku OSRealu, který se stal nově vznikající ulicí vyústující do ulice Dobříšská u domu paní Šmejkalové, nechá udělat za městské peníze (cca 250 tisíc korun) prodloužení kanalizačního řadu o 50 metrů včetně vpustě. A p. Digrin dal p. Brabencovi instrukce kontaktovat 5 stávajících domů a 1 chatu, že se tam budou moci připojit, přesto, že dva z nich byly už mnoho let napojeny přes jinou větev kanalizace (víme, že dodnes se tam nikdo z těch tří zbývajících nenapojil). Hned jsem napsala členům Rady města a po nějaké době jsem dostala odpověď od p. Digrina, že se můžeme napojit buď do tohoto místa, což by pro nás znamenalo přípojku 160 metrů dlouhou a přes pozemky 7 vlastníků, nebo do místa v další části nové ulice hned pod naší zahradou, tedy 3 metry od hranice našeho pozemku. Co nás však šokovalo, bylo, když p. Digrin v tom dopise sdělil, že do prvního místa se můžeme napojit po podepsání souhlasu s městem a za poplatek dle vyhlášky města, a nepotřebujeme mít souhlas vlastníka pozemku OSReal, a do druhého místa po podepsání souhlasu s městem a poplatkem dle vyhlášky, ale musíme mít i souhlas od OSReal (ten nám odmítl souhlas dát). Jak může p. Digrin takhle diskriminovat občany města, když obě místa kanalizace jsou na pozemku stejného vlastníka tedy OSReal a obě místa jdou do stejné kanalizace a ČOV ve vlastnictví města!

Jelikož jsme neměli informace, zda již došlo ke kolaudaci kanalizačního řadu, šli jsme na stavební úřad a vedoucí pí. Hrabcová nám řekla, že to neví a že musíme na vodoohospodářský odbor do Podskalské v Praze. Tam nám na odboru životního prostředí pí. Landovská sdělila, že těch 50 m kanalizačního řadu udělaných městem není zkolaudováno, že je to černá stavba, a bylo zahájeno s městem řízení o odstranění a nápravu stavu, a že se tedy nesmíme na tomto místě napojit. Byli jsme v šoku, že nám starosta Digrin napíše, že se tam můžeme připojit na kanalizaci, a přítom věděl, že by to bylo nezákonné a my bychom na naše náklady realizovali přípojku a vlastně porušili zákony. Co je to za nemorálního a zlého člověka.

Paní Landovská nás také informovala, že OSReal nemá právo nás nepřipojit, protože jde o veřejně prospěšnou stavbu a zákon o vodách to přímo umožňuje a navíc nemá právo od nás žádat finanční náhradu. Nakonec v roce 2013 město od OSReal koupilo za více jak 4 miliony Kč celý kanalizační řad v Mníšeckém Edenu, a tak jsme

doufali, že už konečně budeme moci tu kanalizační přípojku udělat. Město Mníšek nyní vlastní tuto kanalizaci, ale ta leží na pozemcích, tedy v ulicích, které stále vlastní OSReal i přesto, že město také uzavřelo v roce 2013 i smlouvu o smlouvě budoucí ty pozemky odkoupit, ale nic dodnes neudělalo. Developer OSReal od nás stále chce skoro 5 milionů a starosta Digrin to ví a namísto aby hájil potřeby občanů města, jak by měl podle zákona o obcích a podporoval zlepšení životního prostředí, tak dělá pravý opak.

Ve smlouvě o spolupráci uzavřené mezi městem Mníšek pod Brdy, zastoupeným starostou Ing. P. Digrinem a OSReal s.r.o. ze dne 28. 11. 2008 je v článku VI uvedeno, že „město a investor se výslovně dohodli, že město zřídí jistotní účet, na který bude investor platit místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku v souladu s obecně závaznou vyhláškou města č. 2/2008 o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace. Město se zavazuje peněžní prostředky z tohoto jistotného účtu použít na úhradu majetku převedeného z vlastnictví investora do vlastnictví města.“ Stálo by za to, aby finanční výbor zkontroloval, zda byl takový účet městem zřízen a kolik peněz OSReal městu zaplatilo za zhodnocení všech stavebních pozemků v Mníšeckém Edenu, a na co město peníze použilo.

Nezapomenu na rok 2004, kdy se nedávno přistěhovaní Digrinovi velice horlivě snažili s námi spřátelit a jak pí. Digrinová velice umně využívala všech možností k tomu, aby si získala sympatie a laskavost od lidí, kteří ji vlastně neznali a přesto jí neodmítli pomoc. Nezapomenu, když nás prosili, abychom jim půjčili značnou částku peněz, že by si chtěli koupit pozemek ve Stříbrné Lhotě, protože jejich děti nemají zahradu, kde si hrát a jak moc by to pro ně chtěli. Můj manžel nakonec jejich naléhání podlehl a půjčku jim poskytl. Panu Digrinovi jsme pomáhali i jiným způsobem, včetně toho, že jsme ho seznamovali s politiky a odborníky. Proč se nám tedy p. Digrin od té doby, co se dostal na židli starosty, takhle mstí?

Dnes víme, že jsme neuvěřitelným způsobem dlouhodobě diskriminováni, protože je rok 2015 a my stále nemáme kanalizaci, kterou nám město slíbilo již v roce 1993!!!

Děsí mě, že člověk jako pan Digrin se udržuje všemi způsoby u moci a rozhoduje přímo i nepřímou o životech občanů našeho města. Kdo si v budoucnu vzpomene na oběti jeho vládnutí?

Eva Hochheimerová

Místní rozhlas

Pomalou každým den v 17 hod mi pravidelně stoupá krevní tlak a díky komentářům spoluobčanů vím, že zdaleka nejsem sám.

Tisíce obyvatel města se aktuálně dozví, že kupř. jeden člověk ztratil klíče nebo že je k vyvednutí zaběhnutý pes. Nevím, kolik máme zaregistrovaných pejsků. Nevím ani, kolik jejich majitelů by hledalo svého zaběhlého kamaráda např. v místním řeznictví. Je zřejmé, že půjde na Městskou policii nebo na Městský úřad. Kam jinam?

Za polemikou stojí i vážná úvaha, že přemíra zbytečných informací utlumuje jakoukoliv pozornost občanů směrem k místnímu rozhlasu, což může mít i katastrofální následky.

Pokud by nastala opravdu krizová situace ... havarijný stav, požár, ekologická katastrofa, všeobecné ohrožení obyvatel, pomoc při hledání ztraceného dítěte, ..., které vyžadují urychlenou spolupráci a reakci VŠECH obyvatel, pak nemá město patřičný instrument, který by byl brán a vnímán opravdu vážně!

Právě zde leží ten pravý problém, takto používaného, nebo lépe řečeno „zneužívaného“ rozhlasu!

Doplním ještě jeho nevyhovující technický stav, např. Na Kvíkalce je přes 4 měsíce nefunkční, a to i přes upozornění MU – a když se to „opraví“, tak mu prakticky není přes echo rozumět.

Po dlouhých diskusích se objevuje v posledním Zpravodaji informace, že místní rozhlas bude nahrazen rozesláním SMS zpráv.

Přes mou nevoli se stávajícím fungováním místního rozhlasu věřím, že zachován zůstane jak zdravý rozum, tak místní rozhlas na úrovni technické kvality odpovídající 21. století.

Věřím, že informační SMS systém nahradí pouze všeobecná obchodní sdělení, kulturně společenské informace a další „významné“ události.

Místní rozhlas by měl zůstat funkční 24 hod denně pro případ krizových sdělení ohrožujících město a jeho obyvatele nebo jiných obzvláště závažných informací. Obyvatelé budou vědět, že když se ozve místní rozhlas, tak je opravdu vážný důvod naslouchat.

Tomáš Turek

Příběh Pana Kokeše

Pan Kokeš je mníšecký občan, štíhlý prošedivělý sedmdesátník, který si v roce 2010 koupil od pana Hevessyho přízemní byt v ul. Rudé armády. V té době stála u zdi domu malá kotelná na 1 plynový kotel.

Koncem roku se pan Hevessy rozhodl prodat i onu kotelnu. Měl ji nabídnout majitelům bytů, které v té době zastupoval ing. Milec. Tehdy se zrodil nápad, že by kotelna mohla vytápět i dvojdom na protější straně ulice.

Nápad vzala za svůj trojice Milec, Digrin, Hrabcová. Přesvědčili pana Hevessyho, aby neprodával kotelnu majitelům bytů (ing. Milec údajně prodej majitelům zatajil), ale firmě MTH Kolín – Městské tepelné hospodářství s.r.o. Firma kotelnu bez stavebního povolení rozšířila a nainstalovala další 2 kotle. Uvedla je do provozu 1. 1. 2011. V ten moment se byt pana Kokeše stal neobyvatelným.

Proč? Protože kotle visely na stěně tlusté 30 cm, která z druhé strany tvořila stěnu obývacího pokoje pana Kokeše. Hluk a vibrace z kotelny se stěnou přenášely do soukromého bytu (intenzita 40-50 dB). Pan Kokeš z toho měl jednak osobní utrpení (zdravotní problémy je slabý výraz) a pak se mu úplně rozpadla rodina, která za ním odmítla do bytu jezdit (malá vnučka hluk nesnášela). V bytě se nedalo vydržet ani jednu hodinu, pan Kokeš chodil neustále na procházky a nakonec se přestěhoval do komory o rozměrech cca 1,5x2,5 m, která je na druhém konci domovní chodby, asi o 10 m dále od kotelny.

4 roky stížností a obíhání nejruznějších úřadů

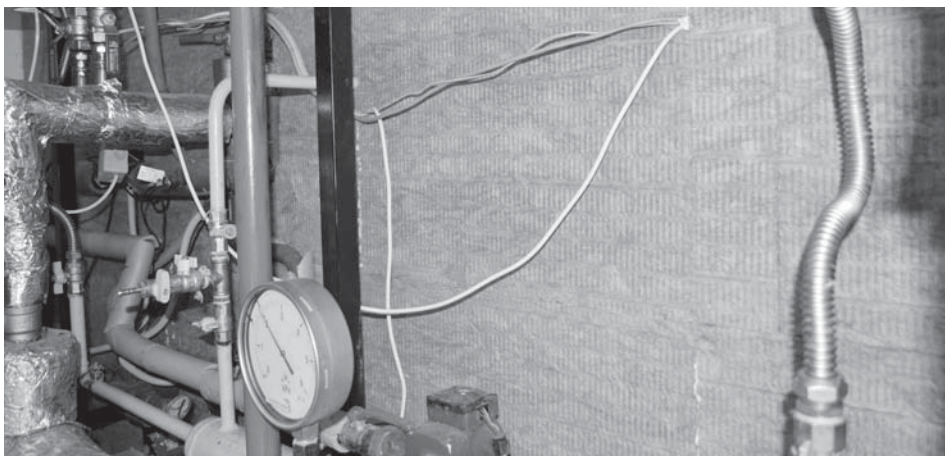
neměly žádný výsledek. Z pana Kokeše udělaly „stěžovatele“ a dokonce mu kdosi vyhrožoval zabitím. Teprve když pan Kokeš problém přednesl na zastupitelstvu, MÚ se problémem začal zabývat. Stavební úřad svolal 14. 4. 2015 místní šetření, kde se firma MTH zastoupená panem Matuškou zavázala, že kotle sundá ze stěny, zavěsí je na konstrukci s betonovým základem a obvodovou stěnu odhluční – termín 30. 6. 2015.

Firma kotle ze stěny sundala a dala je na rám. Rám však nepostavila na betonový základ, ale na stávající vydlážděnou podlahu, a stabilizovala to cca 10 cm vrstvou betonu (jedna noha zůstala bez „soklu“). Vnější zeď bytu je odhlučňena nějakou cca 5 cm tlustou izolační vrstvou což na řádné odhlučnění nestačí. Výsledek je ten, že hluk a vibrace se nesnížily, jen tón vibrací je jiný, neb se nešíří stěnou, ale podlahou.

Byt je stále neobyvatelný. Jediným řešením je kotelnu zvukově odizolovat. To v dnešní době není technický problém. Do doby odstranění závady by MÚ měl dát panu Kokešovi náhradní byt.

Pozn. autora. Spojil jsem se s panem Matuškou, technikem MHT Kolín. Přislíbil, že do konce prázdnin MHT zhotoví jednak betonový základ pod rám a hlavně, že vezmou specializovanou firmu na odhlučnění. Stavební úřad plánuje kontrolní den, kde si s p. Matuškou potvrdí provedení. Prázdniny skončily, stav je nezměněn.

Petr Jánský

Mrzí mě

I přes svůj věk se snažím sledovat dění kolem sebe a díky audiotechnice i internetu mám možnost být také na schůzích zastupitelstva města. Protože jsem se voleb zúčastnila jako kandidátka strany KDU-ČSL, zajímá mě i dnes, jak se našemu uskupení daří, jak pracuje atd.

Pro členy opozice, kromě pana Vilimovského, je tato činnost nová, a jak známo, žádný učený z nebe nespadl, občas se někde chyba najde. Bud' díky špatným informacím, nezkoušenosti či zamlčeným skutečnostem. A v těchto chvílích přichází pan Digrin, který se snaží diskutujícího ponížít. Třeba slovy: „Tato debata byla úplně zbytečná, to jsme si mohli odpustit,“ a podobně. To mě mrzí, jelikož jsou to snahy o znevážení osob, které se snaží pracovat pro město ve svém volném čase. Nově vzniklé strany šly do voleb s tím, že odstraní chyby starého vedení radnice a uvedou v život něco jiného, lepšího, pro občany města (viz volební sliby), ovšem světe div se – se starým starostou! Starostou, který může za vše dobré, ale i špatné, co se děje na naší radnici. To dobré, co se teď připravuje (třeba vytvoření místa sociálního pracovníka), tu už ale dávno bylo a nějak umřelo za starostování pana Digrina. Tak snad Bůh dá a dožiji se splnění těch předvolebních slibů všech stran.

Marie Janů

Náplava – rozvoj města!

S ohledem na rozvojové plochy územního plánu se jeví, že jedna z priorit ze strany vedení města je navýšit celkový počet obyvatel na 11.000 v horizontu 5-10 let.

Bud' se místní takovýmto raketovým způsobem „rozmnoží“ nebo půjde – musí jít – o novou „náplavu“, při čemž již ta nynější pouze „nekompetentně“ kritizuje.

Jelikož Mníšek není zrovna tou nejlevnější lokalitou, tak půjde zákonitě o nové obyvatele s odpovídajícími příjmy a tudíž i vzděláním. Vyšší vzdělání znamená rovněž širší, mnohokrát i světový pohled na různorodou problematiku, na způsob vedení a řízení města. Právě z toho vyplývá ta klíčová otázka. „Proč někde věci jdou a tady ne?“

Výmluvy typu, že „nejdou peníze“ mě osobně nepřesvědčí.

Přesvědčila by mě pouze osobnost, která neplýtvá energií neustálým vysvětlováním PROČ NĚCO NEJDE, ale udělá vše proto, ABY TO ŠLO!

Nebo jinak a názorněji: nemocný člověk nevyžaduje lékaře, který mu obšírně vysvětlí, jak je nemocný, ale pouze takového, který je schopný ho vyléčit.

Máme novou konstelaci zastupitelů! Prosím VEĎTE Mníšek aktivně a nenechte se pouze VĚST!

Tomáš Turek

Slovo na závěr

Tanec opozice s koalicí

Těsně po revoluci v roce 1989 jsem se zúčastnila veřejného politického setkání, na kterém řečník se zkušenostmi z kapitalistického světa řekl, že politické systémy se rozdělují na dvě skupiny – na špatné a horší. Demokracie podle něj spadala do první kategorie. Tehdy mi to coby mladé idealistce připadalo jako neodpuštělný cynismus. Dnes, po 25 letech života v demokracii, se na to dívám s větším porozuměním. Demokracie má svá nesporná úskalí a jsou okamžiky, kdy by ji nejlépe nahradil demokrat s radostí vyměnil za osvětlenou diktaturu. Historická zkušenost však ukazuje, že sehnat diktátora-altruistu, který kompetentně koná dobro ve prospěch všech, je přinejmenším problematické. Nezbyvá tedy než dát za pravdu starým Řekům a pokoušet se znovu a znovu přiblížit ideálům jejich politického odkazu. Není to procházka růžovou zahradou, dokonce ani v komunální politice. Všichni chceme konat dobro, ale naše představy o tom, co to znamená, se různí někdy až natolik, že vzájemná domluva je nemožná. V té chvíli nastupuje hlavní nástroj demokracie, totiž převaha většiny. Vládnoucí koalice se semkne a prosadí své dobro, zatímco opozice a její dobro se mohou jít společně klouzat. Zdálo by se, že význam opozice je nulový, že nemá žádný vliv, že je zbytečná. Nenechme se však mýlit. Úkolem opozice v jakémkoli demokratickém systému je nastavovat koalici zrcadlo z jedné strany a šlapat jí na paty z té druhé.

Vyžaduje to mnoho (zdánlivě marné) energie jak na straně opozice, tak na straně koalice a vše trvá déle, než kdyby všichni na všechno měli, nebo museli mít, stejný názor (jako např. za socialismu). Tento tanec opozice s koalicí však přispívá k tomu, že koalice časem nezleniví a nezačne sahat k praktikám osvětlené diktatury, později pouze diktatury. Je to úkol nevděčný, protože pokud opozice dělá svoji práci dobře, není to takzvaně nikde vidět, zato když ji dělá špatně, každý si na ní ukáže prstem. Jistě, ani koalice to nemá vždy jednoduché. Vzhledem ke své početní převaze má však nepoměrně větší možnosti, a tím i zodpovědnost za to, jak s nimi naloží.

Pokud snad něco našemu mníšeckému politickému tanci chybí, je to jistá míra kultivovanosti. Všichni máme právo vyjadřovat a obhajovat svůj názor. Pokud ale zároveň působíme ve veřejné funkci, způsob, jakým to děláme, má dalekosáhlejší důsledky. Kultivovanost by tedy měla být samozřejmostí pro všechny veřejné činitele, zejména však pro ty ve vedoucích funkcích, neboť oni udávají tón politické scéně a svým chováním nastavují latku ostatním. Pokud se to v projevech lídrů hemží despektem a osobními útoky, pak se nemůžeme divit, že se reakce nese v podobné rovině. A ne nadarmo se říká, že kdo čím zachází, tím také schází.

Upřímně doufám, že opozice bude občany vnímána jako záruka toho, že demokracie v Mníšku funguje. A přála bych si, aby všichni veřejní činitelé přistupovali k naší politické scéně s jistou lehkostí a nadhledem, které jsou dobrému tanci vlastní.

Mgr. Magdalena Davis, Ph.D.

Zprávy z podzámčí Vydal kolektiv nezávislých autorů. Za obsah článků odpovídají jejich autoři.
Kontakt: zpodzamci@seznam.cz